Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26052
Copyright: Admont, Benediktinerstift

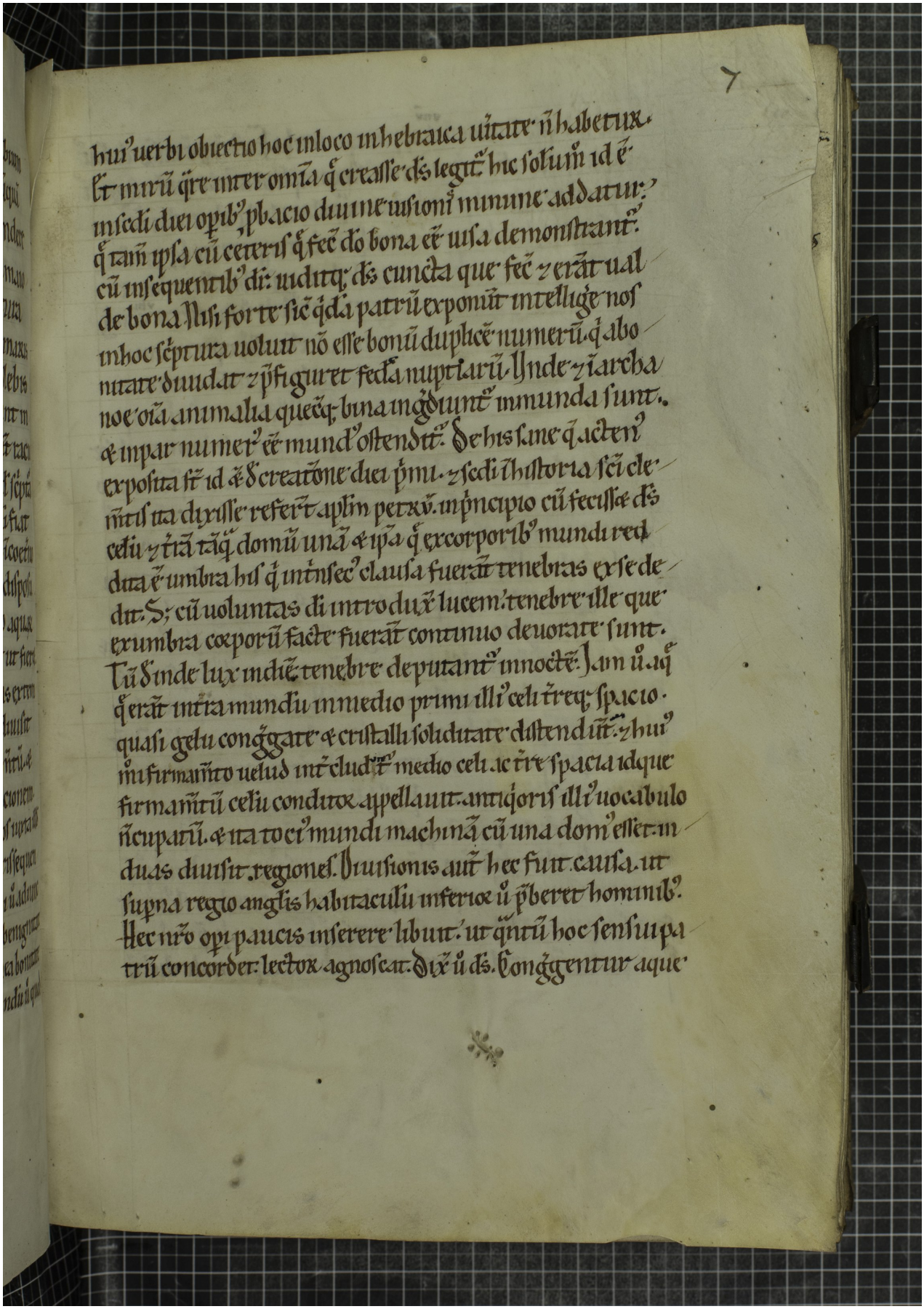

huiuerbi obiectio hoc inloco inhebraica uitate ñ habetur.
Et mirũ qre inter omia q creasse ds legit hic solum id ē
insedi diei opib' pbacio diuine usioni minune addatur:
q tam ipsa cũ ceteris q fec do bona ē uisa demonstrant.
cũ insequentib' dr: uidit q ds cuncta que fec ⁊ erat ual
de bona Nisi forte sic qda patrũ exponũt intelligẹ nos
inhoc sẹptura uolunt nõ esse bonũ duplicẹ numerũ q abo
nitate diuidat ⁊ pfiguret fecda nuptiarũ. Unde ⁊ iarcha
noe oia animalia quecq; bina ingdunt mmunda sunt.
& impar numer ē mund ostendit. De his sine q acten
exposita st id & de creatone diei pmi. ⁊ sedi ihistoria sci cle
mtis ita dixisse refert aplm petrus. in pncipio cũ fecisset ds
celu ⁊ tra taq domũ una & ipa q excorporib' mundi req
dita ē umbra his q intinsec clausa fuerat tenebras exse de
dit. S; cũ uoluntas di intro dux lucem. tenebre ille que
exumbra cporũ facte fuerat continuo deuorate sunt.
Tũ deinde lux indie tenebre deputant innocte. Jam ũ. aq
q erat intra mundu in medio primi illi celi tres; spacio.
quasi gelu congglate & crustalli soliditate distendit. ⁊ hui
mi firmamto uelud intcludit medio celi. ac tre spacia idque
firmamtũ celu conditor appellauit. antiqoris illi uocabulo
ñcupatũ. & ita toci mundi machina cũ una dom esset in
duas diuisit regiones. Diuisionis aut hec fuit causa. ut
supna regio anglis habitaculu inferior ũ pberet hominib'.
Hec nro opi paucis inserere libuit. ut qntũ hoc sensu pa
trũ concordet: lector agnoscat. Dix ũ ds. Congggentur aque